

РЕШЕНИЕ

№ 36352

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 15.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6718** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 10а, ал. 1 от Закон за чужденците в Република България /ЗЧРБ/. Подадена е жалба от М. Ю., гражданка на С., родена на 31. 03. 2000г. в [населено място], С., лично и в качеството на майка и законен представител на малолетната А. Ю., гражданка на С., родена на 16. 10. 2022 г. в [населено място], С., чрез адв. Д. И. И. – А., САК, срещу отказ за издаване на визи вид „Д“ за дългосрочно пребиваване на М. Ю. и малолетното ѝ дете А. Ю., постановени от М. С., Завеждащ консулска служба в Посолството на Република България в Б., Л., по подадените на 13. 02. 2025 г. заявление № ВЕУ25000119V и № ВЕУ25000120V. С жалбата се иска отмяна на отказите като незаконосъобразни и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне и издаване на поисканите визи. Посочва се, че жалбоподателките са съпруга и дъщеря на Ю. Ю. Я., на когото е предоставена международна закрила с Решение №17968/23. 11. 2023 г. на председателя на ДАБ при МС. С Решение №4434/18.03.2024 г. на зам. – председателя на ДАБ при МС, на основание чл. 48, ал.1, т. 3 във вр. с чл. 34, ал.1 и 2 от ЗУБ е разрешено на Ю. Ю. Я. да се събере на територията на Република България със своята съпруга М. Ю. М. и с малолетното си дете А. Ю. Ю.. Отказите за идване на визи на съпругата и дъщерята на Ю. Ю. Я. нарушават чл. 8, §1 от ЕКПЧ, чл. 34, ал. 7 от ЗУБ и чл. 9, параграф 1 от Конвенцията за правата на детето. Същевременно се доказва намерението на семейството трайно да се установи на територията на страната, а не да я използва като транзитен пункт за миграция към трети страни, какъвто необоснован извод е направил административния орган. В хода на съдебното производство доводите с поддържат от адв. И..

Ответникът - Завеждащ консулска служба в Посолството на Република България в Б., Л., не се

явява, не се представлява.

СГП не изпраща представител в съдебно заседание.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа страна следното:

Със заявление за издаване на виза № ВЕУ25000120V, подадено на 13. 02. 2025 г. от А. Ю., гражданка на С. в Посолството на Република България в Б., С., чрез нейната майка и законен представител М. Ю. М. е направено искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип Д. В заявлението жалбоподателката е посочила, че е дъщеря на Ю. Ю. Я., родена на 16. 10. 2022 г., а целта на пътуването е събиране на семейството.

Със заявление за издаване на виза № ВЕУ25000119V, подадено на 13. 02. 2025 г. от М. Ю. М., гражданка на С. в Посолството на Република България в Б., С. е направено искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип Д. В заявлението жалбоподателката е посочила, че е съпруга на Ю. Ю. Я., а целта на пътуването е събиране на семейството.

Към заявленията са приложени копия от националните паспорти на апликантите.

Искането за събиране на семейството е във връзка с Решение № 4434 от 18.03. 2024 г. на зам. председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 48, ал.1, т. 3 и чл. 34, ал.1 и 2 от ЗУБ е дадено разрешение на Ю. Ю. Я. да се събере на територията на Република България със своята съпруга М. Ю. М. и с малолетното си дете А. Ю. Ю..

Представен е трудов договор № 262/10. 10. 2024 г., сключен между Ю. Я. Ю. и „Ес Ен Пласт – 2001“ ООД , видно от който, Ю. Я. Ю. работи като машинен оператор в производство на пластмасови изделия по безсрочен трудов договор.

Представен е договор за наем, сключен на 05. 03. 2025 г. в [населено място] между Ю. Ю. Я. и А. И. Г. за отдаване под наем на недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], ап.1, ет. 1. Видно от извлечение по банкова сметка на банка ДСК, Ю. Ю. Я. към дата 06. 10. 2025 г. разполага с 7065.32 EUR.

Към 10. 10. 2025 г. Ю. Я. Ю. има непрекъснати здравноосигурителни права.

Издадени са оспорваните откази за издаване на виза тип „Д“ от компетентно длъжностно лице в Посолството на Република България в Б., Л. по заявленията на М. Ю., гражданка на С., родена на 31. 03. 2000г. в [населено място], С., лично и в качеството на майка и законен представител на малолетната А. Ю., гражданка на С., родена на 16. 10. 2022 г. в [населено място], С., подадени на 13. 02. 2025 г. за издаване на визи тип „Д“.

Като правно основание на отказите е посочена разпоредбата на чл. 10, ал.1, т. 17 и т. 22 от ЗЧРБ - наличие на данни, че целта на влизането е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета страна и допълнителни бележки, че апликантите не доказват по категоричен начин действителните намерения за пътуване.

От ответника е представена заповед №1/20.01.2025г. на посланика в Посолство на Република България в Л., с което определя М. С., ЗКС в ДП – Б. за компетентно длъжностно лице по съставянето, подписването и връчването на откази за издаване на визи.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Подадената жалба е допустима - подадена е до съда от надлежна страна - адресатите на оспорените индивидуални административни актове и в срока по чл.149, ал.1 от АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 1 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи могат подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс относно тяхната законосъобразност.

При разглеждане по съществото на спора, съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от

компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Нормата на чл. 8 от ЗЧРБ предвижда, че чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България и следователно те отказват издаването на виза.

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г. /, обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г. / - "Наредбата"/ Н.. В чл. 27, ал. 6 от Наредбата е предвидено, че определените по чл. 27, ал. 2 консулски длъжностни лица, преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза, извършват проверка на декларираните данни и представените документи и задължително изпращат заявлението до Националния визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове и Визовата информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в случай че е заявено такова по реда на чл. 22 от Визовия кодекс. Според чл. 34, ал. 1 от Наредбата, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България.

За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал.2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основаниято за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице. Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

В случая оспорените индивидуални административни актове са издадени от компетентен орган. По делото е представена и приобщена като доказателство заповед №1/20.01.2025г. на посланика в Посолство на Република България в Л., с което определя М. С., ЗКС в ДП – Б. за компетентно длъжностно лице по съставянето, подписването и връчване на откази за издаване на визи.

Отказите са незаконосъобразни поради липса на мотиви – липсват както правни, така и конкретните фактически основания, които са послужили на консулското длъжностно лице за постановяване на отказа по заявленията на М. Ю., гражданка на С., родена на 31. 03. 2000г. в [населено място], С., лично и в качеството на майка и законен представител на малолетната А. Ю., гражданка на С., родена на 16. 10. 2022 г. в [населено място], С.. Безспорно административният акт следва да съдържа фактическите основания за неговото издаване. По същество те представляват юридическият факт (респ. фактическият състав), от който органът черпи упражненото от него субективно административно право. Това са конкретните факти, въз основа на които същият е счел, че следва да упражни предоставената му компетентност и на базата на които се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразност на акта. В конкретната хипотеза не са изложени фактическите основания.

Липсва обсъждане на представените от жалбоподателките документи и изясняване на въпроса, защо административният орган приема, че „има данни, че целта на влизането е да се използва

страната като транзитен пункт за миграция към трета страна“. Не е изразено никакво становище за твърдяната ненадеждност на направените изявления относно целта на пребиваването.

Липсата на ясни фактически и конкретни съответстващи им логически правни основания в издадения административен акт представлява съществен порок, който води до неговата незаконосъобразност.

Съдебната практика е категорична, че посочването на фактически и правни основания за издаването на акта от страна на органа е предпоставка за упражняване на съдебен контрол върху същия и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. Съдът не може да допълва липсващите мотиви на органа, нито в съдебната фаза да изяснява факти, които не са намерили отражение в оспорения акт. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се изпрати на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Административният орган следва да обсъди писмените доказателства, които очертават условията и целта на престоя на жалбоподателките в България и да прецени отговарят ли на законовите изисквания, доказват ли целта на пътуването и съответно да издаде поисканите визи тип „Д“ с цел събиране на семейството на територията на Република България в съответствие с Решение № 4434/18. 03. 2024 г. на зам. председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 48, ал.1, т. 3 и чл. 34, ал.1 и 2 от ЗУБ е дадено разрешение на Ю. Ю. Я. да се събере на територията на Република България със своята съпруга М. Ю. М. и с малолетното си дете А. Ю. Ю..

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, Първо отделение, 43 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Ю., гражданка на С., родена на 31. 03. 2000г. в [населено място], С., лично и в качеството на майка и законен представител на малолетната А. Ю., гражданка на С., родена на 16. 10. 2022 г. в [населено място], С., откази за издаване на визи вид „Д“ за дългосрочно пребиваване на М. Ю. и малолетното ѝ дете А. Ю., постановени от М. С., Завеждащ консулска служба в Посолството на Република България в Б., Л., по подадените на 13. 02. 2025 г. заявление № ВЕУ25000119V и №ВЕУ25000120V.

ИЗПРАЩА преписката на Завеждащ консулската служба в Посолството на Република България в Б., Л. за издаване в 30 - дневен срок на поисканите визи, при изпълнение на задължителните указания, дадени в решението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: